

کتاب عاموس نبی

Amos

تفسیر کتاب مقدس برای ایمانداران

نوشته

ویلیام مک دونالد

www.muhammadanism.org

May 20, 2008

Farsi

این کتاب تفسیری به منظور درک مفاهیم موجود در کتاب مقدس به رشته تحریر در آمده است. در شیوهی نگارش این کتاب سعی بر آن بوده است که از اصول صحیح فن تفسیر بهره جسته و ضمن وفادار بودن به اصول تفسیر همچنان متنی ساده و روان را ارائه نماید. بنابراین، کتاب حاضر انتخاب شایسته ای خواهد بود برای مطالعات انفرادی و گروهی کتاب مقدس.

Believer's Bible Commentary

by

William MacDonald

This is a Bible commentary that makes the riches of God's Word clear and easy for you to understand. It is written in a warm, reverent, and devout and scholarly style. It is a good choice for your personal devotions and Bible study.

© 1995 by William MacDonald., *Believer's Bible Commentary*,

Thomas Nelson Publishers, Nashville, TN, pp. 2383.

— All Rights Reserved —

معرفی

«عاموس علیرغم سایر انبیاء مردی نبود که زندگیش را اختصاص به شنیدن و اعلام کلام خداوند، نموده باشد. او نه پیشگو و نه محصول «مکتب انبیاء» بود. او برای مدت محدودی به فرمان خدا دست از گله‌اش کشید تا پیام خاصی را به «بیت‌ئیل» اعلام نماید. وقتی کار خود را انجام داد به سوی حرفه اصلی‌اش گله‌داری در تقویم بازگشت.»

— هربرت اف. استیونسن (Herbert F. Stevenson)

۱. جایگاه منحصر به فرد رساله عاموس در کانون

کتاب عاموس در زیباترین سبک عبری عهد عتیق نوشته شده است. عاموس يك دامدار و پرورش دهنده درختان چنار بود. شاید او نمونه برگزیده خدا در طول تاریخ است که بدون پیشینه سنتی «مکتب انبیاء» یا تحصیلات رسمی، کلام خدا را با زیبایی و جذابیت اعلام کرده‌اند.

۲. نویسنده

عاموس که معنی نامش می‌شود *burden* (وزن - گنجایش - تحمل شده) فاقد شجره‌نامه مکتوبی است، از این رو می‌توانیم حدس بزنیم مانند اشعیاء یا صفنیاء در زمره اشراف و برجستگان قوم نبوده است، هر چند او به حکومت یهودا تعلق داشت ولی مأمور شد به شمال و به سامره رفته و بر علیه حکومت اسرائیل نبوت نماید. عاموس نبی‌ای عبوس اما عادل بود و عدالتش سازش‌ناپذیر بود.

۳. تاریخ

عاموس در دوره حکومت عزّیا در یهودا (۷۳۹-۷۹۰ قبل از میلاد) و یربعام دوم در اسرائیل (۷۵۳-۷۹۳ پیش از میلاد)، عصر فراوانی، تجمل و افول معنویات، مخصوصاً در حکومت شمالی، نبوت نمود. کتاب عاموس دوران رسالت او را «در سال قبل از زلزله» بیان می‌کند، ولی الزاماً این مورد تاریخ دقیقی نیست ولی باتوجه به حفاری‌های باستانشناسی از يك زلزله شدید در حدود سال ۷۶۰ قبل از میلاد تاریخ فوق همزمان با تاریخ پادشاهانی است که عاموس از آنها نام برده است.

۴. پیشینه و زمینه

آشوریان به فرماندهی آداد نیراری سوم، اتحادیه دمشق را شکست داده بودند، بدین ترتیب یهوآش و یربعام دوم دارای زمین تازه‌ای شدند. وقتی سامره تبدیل به کانون تجاری و قرارگاه کاروانها گردید، سود فراوانی کسب نمود. قصرهایی از عاج ساخته شد. تاجران و صاحبان صنایعها از محدودیت‌های سبب معذب بودند. ثروتمندان فاسد و ستم پیشه بودند، محاکم قضائی بی‌انصاف بودند، خدمات مذهبی یا دروغین بودند و یا شامل بت‌پرستی می‌شدند. خرافات و فساد اخلاقی در آن زمان رایج بود. عاموس مشاهده کرد که آن شرایط دردناک نمی‌تواند دوام بیاورد و خورشید داوری از زیر ابرها بیرون خواهد آمد. مأموریت غیرمتداول او سفر به جنوب و سامره و تقبیح حکومت اسرائیل و اخطار داوری نسبت به اسرائیل بود. اسرائیل سبب میوه‌های تابستانی، در شرف داوری قرار گرفته بود.

گزارش

۱. تهدید هشت قوم به داوری (فصول ۱ و ۲)

الف - مقدمه (۱:۱، ۲)

ب - داوری دمشق (۱:۳-۵)

ج - داوری غزه (۱:۶-۸)

د - داوری صور (۱:۹-۱۰)

هـ - داوری آدوم (۱:۱۱، ۱۲)

و - داوری عمون (۱:۱۳-۱۵)

ز - داوری موآب (۲:۱-۳)

ح - داوری یهودا (۲:۴، ۵)

ط - داوری اسرائیل (۲:۶-۱۶)

۲. جرم و مکافات اسرائیل (فصول ۳-۶)

الف - اولین فراخوان شنوندگان (فصل سوم)

ب - دومین فراخوان شنوندگان (فصل چهارم)

ج - سومین فراخوان شنوندگان (۵:۱-۱۷)

د - اولین «وای» (۵:۱۸-۲۷)

هـ - دومین «وای» (فصل ششم)

۳. نشانه‌های فرار سیدن داوری (۷:۱-۹:۱۰)

الف - بلای ملخ (۷:۱-۳)

ب - آتش فروبرنده (۷:۴-۶)

ج - شاقول (۷:۷-۹)

د - نپذیرفتن توصیه امصیا (۷:۱۰-۱۷)

ه - سبب میوه تابستانی (فصل هشتم)

و - لرزش آستانه‌ها (۹:۱-۱۰)

۴. رستاخیز آینده بني اسرائيل (۹:۱۱-۱۵)

تفسیر

۱. تهدید هشت قوم به داوری (فصول ۱ و ۲)

الف - مقدمه (۱:۱، ۲)

عاموس در دو فصل اول رساله خود داوری را به هشت قوم اعلام می‌نماید.

هر يك از اخبار داوري‌ها با این عبارت شروع می‌شوند، «به سبب سه و چهار تقصیر...» باکستر

برای ما این اصلاح عبری را شرح می‌دهد:

«نباید به این عبارت به مفهوم واقعی سه و چهار نگرست، بلکه اصطلاحی است که پرسیدن پیمان‌ها و حتی لبریزشدن را می‌رساند. گناهان این اقوام بیش از حد بود. و یا با اصطلاحی امروزی‌تر پیمان‌ها گناهانشان پر شده و آنگاه سرریز شده بود.»

ب - داوری دمشق (۱:۳-۵)

اولین تهدید متوجه دمشق شهر بزرگ و پای تخت آرام (سوریه) می‌باشد. سوریه‌ای‌ها با قبایل شرق

اردن (جلعاد) جنگ کرده بودند و ظاهراً در این جنگ‌ها مرتکب جنایات وحشیانه شده بودند (توجه کنید به

عبارت چوبهای آهنین). مجازات ساکنین سوریه، به اسارت رفتن آنها در قیر بود.

ج - غزه (۱:۶-۸)

دومین اخطار و تهدید متوجه غزه است، جایی که فلسطینیان قوم اسرائیل را به اسارت دومین برده

بودند. سایر شهرهای فلسطینی که مجازات خواهند شد عبارتند از اشدود، اشقلون و عقرون. نتیجه این

خواهد بود که باقی ماندگان فلسطینیان هلاک خواهند شد.

د - صور (۱:۹، ۱۰)

سومین اخطار متوجه صور است، چونکه صوریان هم قوم را به اسارت به دوم برده بودند و عهد

برادران اسرائیلی خود شکسته بودند. برای حصارهای صور، آتش‌سوزی پیشگوئی شده است.

هـ - ادوم (۱:۱۱، ۱۲)

چهارمین اخطار متوجه ادوم است. ادومیان نیز دشمنان شریر برادران خود بودند (عیسو برادر یعقوب بود). مجازات متناسب آنان به خاطر بی‌رحمی و سنگدلی و نفرتشان بر شهرهای تیمان و بصره وارد خواهد شد.

و - بنی عمون (۱:۱۳-۱۵)

اخطار پنجم متوجه بنی عمون است. بنی عمون هم در تسخیر بخشی از زمین جلعاد مرتکب شقاوت‌های مهیبی شده بودند، آنها با خوی درندگی خودشان شکم زنان حامله جلعاد را پاره کردند، مجازات آنها اینست که پادشاه و سروران قوم به اسارت خواهند رفت و آتش و طوفان بر حصارهایش خواهد بارید.

ز - داوری موآب (۲:۱-۳)

ششمین اخطار متوجه موآب است. آنها استخوان‌های پادشاه ادوم را تبدیل به آهک کردند (ر.ک دوم پادشاهان ۳:۲۶ و ۲۷ و عبارت «پسر نخست زاده» که احتمالاً اشاره به نخست زاده پادشاه ادوم است، نه موآب).

ح - داوری یهودا (۲:۴، ۵)

اینک خداوند با ناراحتی به خانه خود نزدیک می‌شود. دو قوم بعدی که می‌باید داوری شوند یهودا و اسرائیل می‌باشند! مشمول شدن این دو قوم با شش قوم دیگر در مجازات موردی تکان‌دهنده است. این مورد برای یهودیان زمان عاموس بسیار خفت بار بوده است. ولی خدا بدین ترتیب اعلام می‌دارد که یهودا و اسرائیل در اثر گناهانشان تمام عنایات خاص یهوه را از دست داده‌اند. یهودا می‌بایست برای ترک‌کردن شریعت خداوند و نگه نداشتن فرایض و دروغ‌های ایشان (بت‌هایشان) داوری شوند.

ط - داوری اسرائیل (۲:۶-۱۶)

۲:۶-۸ تا به اینجا مردم اسرائیل از شنیدن عیب‌جویی‌های عاموس از سایر اقوام برای او هورا می‌کشیدند، ولی وقتی نوبت حمله عاموس متوجه آنها شد کف‌زدن‌هایشان به سرعت تبدیل به دشمنی گردیده است! اسرائیل نیز می‌باید به خاطر تحقیر نمودن مرد عادل و مسکینان داوری شود. آنها مرتکب گناهان زشتی شدند. پسر و پدر با یک دختر ارتباط برقرار کردند و با شرابی که از طریق پول‌هایی که با اخاذی و رشوه‌گیری می‌خریدند، در معبد خدا، مستی کردند.

۲:۹-۱۲ سپس خدا به نقل رحمت‌های گذشته خود نسبت به اسرائیل می‌پردازد - خدا اموریان را که مانند سرو آزاد و بلوط در زمین کنعان ساکن شده بودند، هلاک ساخت. خدا اسرائیل را از زمین مصر

بیرون آورد و بعضی از پسران اسرائیل را انبیاء و بعضی را نذیره (اختصاص) داده بود تا به آنها نشان دهد که متفاوت با دیگران زندگی می‌کنند. ولی آنها نذیره‌ها (اختصاص یافتگان) را فاسد کردند و انبیاء را از نبوت نهي نمودند.

۱۳:۱۶-۲ در نتیجه، خدا آنها را درهم خواهد شکست، و راه فراری بر ایشان باقی نخواهد گذاشت و موجب شکست آنها به دست آشوریان خواهد شد. حتی مردان **تتومند** نخواهند توانست **جان خود** را برهانند. جباران و شجاعان در آن روز **عریان خواهند گریخت**.

۲. جرم و مکافات اسرائیل (فصول ۳-۶)

الف - اولین فراخوان شنوندگان (فصل سوم)

۱:۳، ۲ خداوند بار دیگر **بنی اسرائیل** را به داوری تهدید می‌کند. نظر به اینکه آنها جایگاه منحصر به فردی در ارتباط و نزدیکی با یهوه داشته‌اند گناهانشان از گناهان سایر اقوام وخیم‌تر و مکافاتشان نسبت به سایر اقوام جدی‌تر بود. بنابراین خداوند می‌فرماید آنها را به خاطر **تمام گناهانشان، عقوبت** خواهد رسانید.

۳:۳-۸ عقوبت و داوری بدون دلیل نخواهد بود - هر اثری، علتی دارد. عاموس هفت سؤال را مطرح می‌کند تا علت عقوبت خداوند را نشان داده باشد. و این خود خداوند است، که از طریق انبیایش نیات خود را اعلام می‌دارد.

۳:۹-۱۲ از اشدود (فلسطین) و مصر دعوت شده است که گواهی دهند بر بیدادگری، بی‌انصافی، **ظلم‌ها، غارت‌ها در سامره**. این گناهان موجب هجوم آشوریان به سرزمین آنان خواهد گردید و تنها بخش کوچکی از اسرائیلیان که در قالب باقیمانده گوسفندی که از دهان شیر می‌گیرند، به تصویر کشیده شده، رهائی خواهند یافت.

۳:۱۳-۱۵ **مذبح‌های بیت نیل**، جایی که گوساله طلایی را پرستش می‌کردند، کاملاً نابود خواهند شد. گوساله طلایی به آشور برده خواهد شد (هوشع ۱۰:۵، ۶). ویلاها و کاخ‌های زمستانی و تابستانی توانگران، **منهدم خواهد گردید**.

ب - دومین فراخوان شنوندگان (فصل چهارم)

۴:۱-۳ زنان ثروتمند سامره مانند **گاو بانسان** می‌باشند — پروار و سرکش. آنها مجرم به ستم بر **مسکینان** و عیاشی بودند. بدین جهت می‌بایست به اسارت در آشور بروند، و در روی زمین با پریشانی و ترس زندگی کنند. این زندگی اسارت‌بار آنان و **باقی ماندگان** شان در قالب هدایت‌شدنشان با **قلاب ماهی** و بالارفتن از دیوارهای شکسته به تصویر کشیده شده است.

در بعضی از ترجمه‌ها از جمله KJV به جای هرمون، بارگاه آمده است. داربی (Darby) در این مورد

می‌نویسد:

بعضی ترجمه کرده‌اند «به کوهستانها» بعضی‌ها به «به قلعه دشمنان» یا «بارگاه».

۴:۴-۱۳ خدا در لفافه طنز آنها را دعوت می‌کند به بت‌پرستی خود ادامه دهند و قربانی‌های خود را به بیت ئیل بیاورند. چنین کاری برای آنها نتیجه نداشت. آنان از فقدان نان (آیه ششم) و خشک‌سالی (آیات ۷ و ۸)، باد سموم و یرقان و بلای ملخ (آیه ۹) در عذاب بودند. آنان مبتلا به وباء، جنگ، و کشتار (آیه دهم) و فجایعی نظیر فاجعه سدوم و عموره گردیدند و اینک باید خود را برای رویارویی با یهوه خدای لشگرها مهیا سازند. آیه ۱۲ در واقع یک بشارت خوش نیست، بلکه پیامی برای اعلام داوری است.

ج - سومین فراخوان شنوندگان (۱۷:۵-۱۷)

۵:۱-۷ نبی برای سقوط اسرائیل مرثیه می‌خواند. از ده نفر که برای جنگ بیرون خواهند رفت، یک نفر باقی خواهد ماند. ولی هنوز هم فرصت باقی است، مردم باید دست از طلب شهرهایی که بتخانه‌ها در آنجا هستند بردارند (بیت ئیل، بئر شبع، جلجال)، در عوض خداوند را طلبیده و زنده بمانند.

۵:۸-۱۳ در غیر این صورت خداوندی که صور فلکی ثریا و جبار را خلق نموده و بر کائنات فرمانروایی می‌کند، خشم خود را به خاطر بی‌انصافی و ناراستی‌شان بر آنها وارد خواهد آورد. گناهکاران اسرائیل انسان‌های عادل را سرزنش نمودند و انسان‌های صادق را نفرت داشتند. چونکه آنان در ناراستی خود رشد کردند، اجازه نخواهند داشت، از ثروت خود بهره‌مند شوند.

۵:۱۴-۱۷ خداوند قوم اسرائیل را دعوت به عدل و انصاف می‌نماید: «نیکوئی را بطلبید و نه بدی را... انصاف را ثابت نمائید.» به هر حال از این تغییر کلام ناگهانی از دعوت به عدالت و نوحه‌گری در چهارسوها، روشن است که مردم حرف خداوند را نخواهند شنید و بنابراین محکوم به مجازات می‌باشند.

د - اولین «وای» (۲۷:۵-۱۸)

۵:۱۸-۲۰ مردم مشتاق روز خداوند نباشند، چونکه روز خداوند برای گناهکاران تاریکی و مصیبت بعد از مصیبت است.

۵:۲۱-۲۷ بنی اسرائیل در عیدهای خود برای خداوند قربانی‌ها و هدایا، می‌آوردند، ولی زندگی آنها فاسد بود، بنابراین هدایایشان مورد پذیرش خدا قرار نمی‌گرفت. خداوند خواهان انصاف است، نه مراسم. بنی اسرائیل حتی در بیابان وقتی اقرار به ستایش یهوه می‌کردند. ملکوم و اصنام خود نظیر سیکوت (Sikkuth) و چیون (Chiun) را پرستش می‌کردند.

ه - دومین «وای» (فصل ششم)

۶:۱-۸ عیاشی‌هایشان، آسودگی‌هایشان، تن آسائی‌هایشان و امنیت‌شان با شدت نابود خواهد شد. وای بر آنانی که بر تخت‌های عاج می‌خوابند و بر بسترها دراز می‌شوند، هر آنچه که دوست دارند می‌خورند و با نغمه بربط می‌سرایند، شراب به فراوانی از کاسه‌ها می‌نوشند، خویشان را به بهترین عطریات، تدهین می‌نمایند. واکنش خدا نسبت به رفتار آنها اینست که می‌فرماید: «من از حشمت یعقوب نفرت دارم و قصر‌هایش نزد من مکروه است.» سامریان به اسارت به آشور خواهند رفت.

۶:۹، ۱۰ این آیات اندوه‌بار به خوبی توسط کلی (Page H. Kelly) تفسیر شده‌اند:

«در شیوع طاعون، قربانی‌ها به قدری خواهد بود که جریان عادی دفن قربانی‌ها مختل خواهد شد. وقتی بستگان يك نفر قربانی وارد خانه او می‌شوند تا جسد او را برداشته دفن کنند، متوجه شخصی زنده می‌شوند که در گوشه‌ای از خانه نشسته است. وقتی او را صدا می‌زنند او می‌گوید «هیس» و بعد اضافه می‌کند «ما نمی‌باید نام خداوند را می‌بریم»، این مردان گذشته از این نام خدا را به بی‌حرمتی می‌بردند، ولی اینک جرأت ذکر نام خدا را ندارند، مبادا بهمن خشم خدا جاری شده بر آنان فرود آید. مهم اینست که حتی امروز هم يك یهودی اصیل نام عهد خدای اسرائیل را بر زبان نمی‌آورد.

۶:۱۱-۱۴ رفتار خاندان اسرائیل احمقانه و پوچ و به مثابه گاوانی بود که صخره را شخم می‌زنند. آنها انصاف را منحرف و عدالت را تحقیر می‌کردند. آنها به قوت خویش می‌بالیدند، هر چند که دست یافتن به ناچیز و شاخها، پیروزی مهمی نیست. سرزمین آنها توسط آشوریان از مرز شمالی یعنی مدخل جت تا مرز جنوبی یعنی شهر عربه در زیر چکمه‌های دشمنان کوبیده خواهد شد.

۳. نشانه‌های فرارسیدن داور (۷:۱ الی ۹:۱۰)

الف - بلای ملخ (۷:۱-۳)

در آیات ۱-۹ عاموس به وساطت قوم خود می‌پردازد. قرار بر این بود که سه بلا بر اسرائیل وارد شود. بلای اول احتمالاً حمله پال پادشاه آشور بوده که با ملخ‌های بلعنده به تصویر کشیده شده است. ولی در پاسخ به دعای عاموس بلا رفع شده است.

ب - آتش فروبرنده (۷:۴-۶)

بلای دوم احتمالاً هجوم تیگلت پلیستر (Tiglath-Pileser) بوده است که با تشبیه آتش فروبرنده به تصویر کشیده شده است. این بار نیز دعای یعقوب کوچک مانع این بلا شد.

ج - شاقول (۷:۷-۹)

بلای سوم احتمالاً اشاره به ویرانی سامره توسط شلمانسر است. شاقول نماد واقعیت مطلق داور است. خدا اعلام نمود که بار دیگر بر اسرائیل رحمت نخواهد آورد و از اسرائیل نخواهد گذشت.

د - نپذیرفتن توصیه امصیاء (۱۷-۱۰:۷)

۱۰:۷-۱۳ امصیاء **کاهن** بتپرست **بیت نیل**، عاموس را از **نبوت** بر علیه **بیت نیل**، **مقدس پادشاه**، منع نمود، و به او گفت به زمین **یهودا** بازگردد و به حرفه شبانی اش مشغول شود.

۱۴:۷-۱۷ عاموس در پاسخ به درخواست امصیا گفت که خداوند او را به رسالت مأمور کرده است و او باز نخواهد ایستاد. او اظهار داشت که **نبی** یا **پسر نبی** نیست، ولی باید کلام **خداوند** را اعلام نماید و سپس مجازات‌های ترسناکی را که بر امصیاء و **زن** او و بر **پسران** و **دختران** او و زمین او وارد خواهد آمد، گوشزد نمود.

ه - سبب میوه تابستانی (فصل هشتم)

۸:۱-۶ **سبدي** پر از میوه نشان می‌دهد که اسرائیل پخته و آماده چیدن و داوری است. خدا بار دیگر از سر رحمت از اسرائیل **نخواهد گذشت**. اغنیا **فقیران** را تحقیر می‌کنند و دیگر نخواهند توانست منتظر بمانند برای پایان روزهای **سبب** تا بتوانند محصولات خود را فروخته و پول بدست آورند. حرفه آنها کثیف و فاسد است و مجرم به دست بردن و انحراف اوزان به خاطر کم فروشی می‌باشند.

۸:۷-۱۲ خداوند به خاطر این همه گناهان زمین را با **زلزله‌های وحشتناک** متزلزل خواهد نمود. در طول روز تاریکی زمین را فرا خواهد گرفت و **ماتم** هر روزه در هر خانه‌ای خواهد بود. مردم در انتظار شنیدن **کلام خداوند** خواهند ماند، ولی از آن محروم خواهند بود. قحطي و خشکسالی بر زمین مستولی خواهد شد.

۸:۱۳، ۱۴ بتپرستی بیشتر نسل جوان اسرائیل و کسانی را که به خدایان دروغین قسم خوردند، از پای در خواهد آورد. مردم در انتظار شنیدن پیامی از بت‌های خود می‌باشند، ولی پیامی از بت‌ها نمی‌گیرند.

و - لرزش آستانه‌ها (۱۰-۱:۹)

۹:۱-۴ چنین به نظر می‌رسد که خداوند داوری خود را از **مذبح** و احتمالاً **مذبح** دروغین در **بیت نیل** شروع می‌نماید. مردم راه فراری نخواهند داشت، هر کجا که بخواهند بگریزند، شمشیر آنها را تعاقب خواهد کرد. حتی پناهگاه‌های مفروض زمینی و آسمانی (هاویه، آسمان، قلعه‌ها، قعر دریا، اسارت پیش دشمن) آنها را اجازه نخواهند داد که وارد شوند. شدت خشم خدا نسبت به آنان در این کلمات آشکار می‌شود: «نظر خود را برایشان برای بدی خواهم داشت و نه برای نیکی». خدا با هیچ عبارتی واضح‌تر از این نمی‌توانست به مردم اسرائیل اخطار کند که در چه مشکل بزرگی گرفتار شده‌اند!

۹:۵-۱۰ چه کسی می‌تواند در مقابل قدرت مطلق، **خداوند یهوه صباوت** ایستادگی کند؟ **غرفه‌های** جو زمین و **طاق‌های** صخره‌ها را که خود **خداوند بنا** نهاده است؟ در اینجا خدا اسرائیل با **حبشیان** کافر و بتپرست مقایسه نموده و آن را **مملکت گناهکار** نامیده است. این در واقع زبان تندي است که خداوند بکار

برده است! بني اسرائيل از تمام امتيازات خاص خود بهره نبرده بود. خداوند مي‌بايست گناهكاران را تنبيه كند، اما باقي‌مانده را مانند غله‌اي كه در غربال بيخته مي‌شود، جدا كند و در اين جداسازي دانه‌اي بر زمين نخواهد افتاد. هر چند بيشتر قوم نابود مي‌شوند، ولي جداشدگان مورد لطف خداي قادر مطلق قرار مي‌گيرند.

۴. رستاخيز آينده بني اسرائيل (۹: ۱۱-۱۵)

۹: ۱۱، ۱۲ رستاخيز اسرائيل در آيات ۱۱-۱۵ تعريف شده است. وعده خدا به داود تحقق خواهد يافت. در حالي كه عده‌اي معتقدند آيه ۱۱ بيانگر اتحاد اسرائيل و كليسا است و كليسا اينك همان خيمه برپا شده است، ولي قطعاً اين آيه را مي‌توان ارجاعي به اسرائيل و همه امته‌ها در حكومت هزارساله، نمود. اسكوفيلد در اين مورد مي‌نويسد:

سلطنت داود كه توسط خيمه به تصوير كشيده شده بود... در شرايط خفت‌باري بود (ر.ك صحيفه اشعيا ۱۱: ۱). براساس اين آيه ربي‌هاي تلمودي مسيحا را *Bar Naphli* («پسر سقوط») مي‌نامند، ولي او مانند آفتاب عدالت طلوع خواهد كرد (ملاكي ۴: ۲).

۹: ۱۳-۱۵ محصولاتي نظير انگور و شيره انگور و شراب و گندم و ميوه با سرعتي شگفت‌انگيز رشد خواهند كرد. شهرها بار ديگر ساخته و مسكون خواهند شد و خدا مردم را در زمين غرس خواهد نمود، و ديگر از شهرهاي خود رانده نخواهند شد.